

ACC. N.R M. 13435: 1-6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Elvilda Petersson, Flensborg
Härad: Vemmenhögs Berättare: " "
Socken: Flensborg m.fl. Berättarens yrke: Lantbr. Lantm.
Uppteckningsår: 1954 Född år 1889 i Flensborg

Bäckahästen. s. 1-6.

G.C. 21.

Skriv endast på denna sida

L U N D .

BÄCKAHÄSTEN.

Denna frågelista avser att vara en hjälp för upptecknaren att efterforska de traditioner, som finns i orten rörande det väsen, som i Skåne vanligtvis går under benämningen "bäckahästen". Av särskild vikt är, att de sägner, som äro förbundna med detta väsen, återgivas så noggrant som möjligt.

- 1) Finns det någon person i orten, som sett bäckahästen eller hört talas om, att någon sett honom?
- 2)a Hur benämndes detta väsen i Eder ort? Känner Ni andra benämningar än bäckahäst? Hur såg han ut? Kunde han uppträda i annan gestalt än häst och i så fall vilken?
- 2b) Brukade man å vävnader och dyl. avbilda bäckahästen?
- 3a) Var höll han till? Hur gav han sig till känna? Kunde man skilja honom från andra hästar, och i så fall hur?
- 3b) Vilka egenskaper hade bäckahästen för övrigt? Sägner som åskådliggöra detta!
- 4a) Var det någon risk att råka ut för bäckahästen? Kunde man t.ex. bli sjuk, och på vad sätt? Botemedel? Hur skyddade man sig mot honom?
- 4b) Var det särskilt barnsängskvinnor och småbarn, som voro utsatta för risken att få besök av honom?
- 5) När var det förenat med störst fara att råka ut för bäckahästen?
- 6) Sökte detta väsen på ett eller annat sätt lura, skrämma, förvilla eller skämta med folk? - "Bäckahästen och barnens ritt", "Bäckahästen och pigan" - Sägner härom!
- 7) Hur skulle den, som råkat utför bäckahästen, bli kvitt honom?
- 8) Kunde man fånga och tämja honom samt dra nytta av honom? - "Bäckahästen under oket" -- Sägner härom!
- 9) Beblandade sig bäckahästen med husdjuren? Ansågs detta nyttigt eller skadligt och i så fall vilka skyddsmedel?
- 10) Var bäckahästen detsamma som "den onde" eller något annat övernaturligt väsen?
- 11) Använde man bäckahästen som skrämselväsen för barn?
- 12) Fanns det andra spökhästar än bäckahäster?

ACC. N:o M. 13435:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

H.C. 21.

Svar på frågelistan med beteckningen H.C. 21

Bäckahästen

Trots att det flyttar ut å hör taft förlåt i gott om cirka
mark har jag aldrig hittat någon tradition betriffring
de värderingarna från den tid. Men kanske var det
Nicolaius lag om Phyfts härad i Östergötland vid denna
är den mer aldrig vad jag vet med hänsyn till författnings-
nära motsvarighet just här, men okänd var den
inte, det var nu att andra myntiska värden dominerade.
Ett av det vanliga var värdena, mässor, bårda.
Trollen, intresser - löjtequellane - osaliga lantmäter
brännkasan och torravisseshäringen som var traditionen
som kanske var bäckahästens närmast. Men man är
nödvändigt i särskiljande trakt mer döda minna domine-
rade ihop som en egen - mannen i nägra min-
nisen i folket.

1. Jag har en känsla av att bärkens hästar har kafédjuren

Frånbring längs hustruna franska framst i stölded.
 Den enda person jag hittat som harit berättat mig
 att något som hon hittade var bärkastan var en kom-
 mar som levde i vandringstid i förra ungdom.
 Broby Trakten i Gustavstads län. Hon var rödhå-
 rig och nära som en dimma i vinterkrökt omkring 1915.
 Hon överrann i längs en bärk grum och en telt och
 granskog här i verkade förbränd därför att
 något stort obestämt bränt följt efter honom. Det
 var enligt hennes åsikt just bärkastan. Vi kunde
 inte hennes sättet från allvar utan hämtade med
 henne för att se att var de i änges betande form
 som i dimman. Telt sig underligg, men övervändade
 som det så ofta kom till i mark dimma men hon
 holl fast vid att det mystiska fliset i fräljet
 komme i nära som sedan inte vägrade gå samma
 väg tillbaka fast hennes man (som också hittade
 bärkastan) var med förställer i att hon menat allvar.

Om en förtolkad kare vid namna är var en sannan
 righet till lärka hästen vet jag ej men jag återger
 berättelsen han som jog han där in den ovannämnde
 mannen Sjöholms hund (född 1859 och död i maj förra året)
 "De var på 1850 talen när darr Anders Anders (min
 farbror) tjänade som vaktspig i Långemåla (vid ön)
 Han i en annan jog till sin övninga efter en häst
 i marken res än nära bonden kom ut och sa: "Den
 hästen här är vara i fred om du inte vill de ska ga
 fö illa" Sade han. Efter sista i sista ova då den
 nu är min bonen gick förtalade till att jaga hästen
 tills han till sist kom upp, än. De blev att väldigt
 plärra i vattnet stankte upp o trappede Anders
 som då väldigt flög i ansiktet. Kuren (en jättevit
 upphöjd tju) snyggt stående i vattnet där vad en
 lättig kura skulle gå för) synes inte mera till men
 Anders blev nämligen o läng längre. Han rullnade
 alldeles igen i ansiktet till sist efter längre tid

spjukdom drog deli till en liten bård, i pannan där då
det trappat och gjort dock gick deli unda ut o han
blev plökt igen. Allt di claudet va haren skulle fi
mer - förr de vill sej - di svalle bygd bronen o ladd
den haren bådol, född från haren visste add del
ente va mornn rekta haren other - fan de vill sej
add - paga e paga o di han är allts by. i Söder om
Denna berättande framstårna 1-2

2^b) Färgerna i valshans varne du med bådsvarfsmis-
ter tycker jag tyde ja att de han ha haft röd in-
spyrning på Österlön o inle. Hemmenhögs varf d
e, där han mögat sätt domblare i komme han med
mögat kmit hon inle han hemma här men väl
på Österlön. Jag är dock längt ifrån kompetent
att jällo mögat undomne härom da deli ju odels.
Han varar möjelit vitt som i morn är västlukt men
min deli är det blå som livat upp varvader här
Vän man nu båver ofta allting emastur markeras

ja intet som fin det som varit speciellt för en be-
gravningsdörförörlighet som är det vanligaste liga före
kastningsstöts försättning i särskilda avsegen, men det
brunt och blått intill varandrat var intill Wessman brögs hand
till, här är det blått i mitt.

Detta är vad jag har meddelat om boksläktens e-
genhet liknande med fast präckning just här i den
är ju vilds mycket. Bekräffande punktens 3^a T. o m
och här jag visserligen hittat berättelse, men som framstår
ur blytna häradet & utan anhörande ar plats och id i
dåsper utan värde manare spado.

Bekräffande risker se berättelsen om den mystiske
haren.

Bekräffande punktens 8-9 vet jag intet alls de gamla
namnen invid därom.

10. Att det var "den one" = him själv eller nioigt
som utgjorde ifrån hennes bröder sjuon alldeles siktens
hur han kan ju upptorat till mycket out i det vanvat-

därin man endast nämnde sedan som man föddde
 kan vid behov fö "måd"-de-na-måd, man "kam-jän
 måd", där va måd, växel "t.o.n" en föder, inlese hunde
 bara "måd" som sätte ont. Det fanns också en od-
 rös: Värs en machar om dömanen mäder han; gävuler
 Ej kullen trodde nämnde man fö: Värs en machar om
 trocken står eli i fastnor.

11. Kanske var det just as sedan osak man inte näm-
 de bröder hästar som brämelspikte. där man föddde
 på hemom, det skulle ju vara ett parka på hemom, utan
 möjlig med konstruerade sedan s.a bräm-kissen.

12. Ysequer om Vittfoten i Hassle-Bosay frägat om
 parkhästar, o hemdla. Det loade, innan ing den gamla
 personen som såde sig för hitt Vittfotans spamm
 o hemden där utgåva ja hemma tidigare fram melle-
 n. Bosay e Phawips byrja o vete sig in vägen när
 kommes hästar sig novanis i snarcha o hemdla matka
 Vittfoten äkte fint Gleychis i dödsfall, du går som lig
 i kommes ut i skyldes pi hemme, du lag, o lig.